

Udtalelse har man æsket. Der er endnu ikke kommet Svar fra Ædruelighedskommissionen, men det vil rimeligvis komme i Løbet af den nærmeste Tid. Den Stilling, Ministeren her har indtaget, synes mig fuldkommen korrekt og fortjener Billigelse. Hvis der i Løbet af Vinteren fremkommer saadanne Oplysninger, som godtgør, at det er rigtigt at skride til en Forøgelse allerede nu, forinden Kommissionens Betænkning foreligger, ville vi sikkert alle kunne enes derom, thi endnu er denne Sag ikke bleven partipolitisk. Der er ganske vist Tegn fremme, der tyde paa, at der fra en vis Side kunde være Lyst til at udnytte denne Sag i Partiojemed. Jeg sigter ikke her saa meget til, at Ædruelighedsspørgsmaalet er taget op som et Punkt paa det nok som bekendte Odense-program, men meget mere til, at et Medlem af Danmarks Afholdsforenings Hovedbestyrelse, der er lige saa bekendt som Afholdsagitor, som ved, at han dyrker den ny Politik med megen Flid, har paa et Møde i min Valgkreds overfor en Forsamling af ca. 1,000 Mennesker rettet et Angreb specielt paa Venstre-Reformpartiet og ikke paa noget andet Parti, for at vi i Fjor Vinter havde nægtet en Bevilling paa 5,000 Kr. til Afholdssagens Fremme. Denne Paastand er urigtig, men det er en Sag for sig, og i denne Forbindelse underordnet, det er Tendensen, det kommer an paa. Men, som sagt, denne Sag er endnu ikke bleven spundet ind i det partipolitiske Net, og vi komme nok igennem med den, jeg har blot ønsket at knytte denne Bemærkning til, hvad der er udtalt i Anmærkningerne til Finanslovsforlaget.

Inden jeg forlader Indenrigsministerens Budget, skal jeg endnu berøre Spørgsmaalet Grønland. De grønlandske Forhold vare en Del paa Tale i Fjor, og Spørgsmaalet samlede glædeligvis en betydelig Interesse om sig. Der er grønlandske Folk — om jeg for Kortheds Skyld maa kalde dem saaledes —, der mene, at der vil være en Del at gøre for Udviklingen af Erhvervslevet paa Grønland ved at indføre Rensdyrsavl, og vi have sikkert alle af Meddelelser i Bladene set, at der er nedsat en Kommission, bestaaende af Kandidat Knud Rasmussen og to lappiske Renhjordejere, som har haft til Opgave at undersøge, hvorvidt der maatte være Mulighed for at foretage det Skridt, der er anbefalet som heldigt for Erhvervsforholdenes Udvikling deroppe. Det vil sikkert interessere Tinget at erfare fra den højtærede Minister, om

der foreligger Resultater fra denne Kommissions Rejser og Undersøgelse og, i bekræftende Fald, hvilke.

Endvidere maa jeg i denne Forbindelse minde om det Moment, der under Forhandlingerne her har været stærkt fremme, nemlig Tanken om at adskille Handelen — Institutionen: den grønlandske Handel — og Administrationen fra hinanden og derhos lægge Vægt paa, at der aabnes Adgang for Grønlænderne til Deltagelse i Administrationen af deres Anliggender. Jeg formoder, at den højtærede Minister ogsaa har ladet dette Forhold undersøge og saaledes maaske ser sig i Stand til at give Tinget Oplysninger derom.

Der kunde være flere Punkter at fremdrage, men jeg skal afstaa derfra og blot endnu — idet jeg i Forbigaaende takker den højtærede Kultusminister, fordi han har foreslaaet at optage paa sit Budget en Bevilling til to Kirker i Østerbølle og Vesterbølle Sogne — sige et Par Ord om Krigsministeriets Budget. De Herrer ville erindre, at vi Aar efter Aar have ført en ligesaa heftig som unyttig Diskussion om Regnskabsoverskridelserne paa Krigsministerens Budget. Jeg siger: lige saa heftig som unyttig. Heftig har den været og unyttig har den ogsaa været, thi alle vide og vidste, at disse Overskridelser, som vi Aar efter Aar bleve Vidne til, vare uundgaaelige, hvad enten Krigsministeren hed Christensen, Klausen eller Zahle. Disse Overskridelser ville foregaa under en hvilken som helst Krigsministers Administration. Naar en Sygedag er kalkuleret til 1 Kr. 50 Øre, medens den faktisk koster 3 Kr., maa der komme Overskridelser, thi Sygedagene forefalde, og de deraf flydende Udgifter maa afholdes. Og saaledes har der paa flere Punkter, til Lejr- og Dislokationsudgifter osv. osv. — jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme ind derpaa — været en Uoverensstemmelse mellem Budget og Regnskab, idet man har lagt de alt for lave Priser til Grund for Budgettets Beregninger. Det maa uundgaaelig ende med Fremlæggelse af et Statsregnskab med Overskridelser paa disse forskellige Konti. Den højtærede Finansminister udtalte allerede ved sin Tiltræden i Januar, at han agtede at bringe Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab, og det er det, der her er foreslaaet. Jeg skal blot sige, at jeg allerede for 2—3 Aar siden her i Tinget har udtalt, at jeg gerne vilde være med til at bringe denne Overensstemmelse til Veje. Det er imidlertid ikke sket, og jeg skal ikke nærmere komme ind paa,